

แผนกลยุทธ์คณะเกษตรศาสตร์
ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙)
(ฉบับปรับปรุงปี ๒๕๕๘-๒๕๕๙)

แผนกลยุทธ์พัฒนาคณะเกษตรศาสตร์

ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

ปรัชญา

มุ่งสร้างสรรค์ความรู้ และเป็นแหล่งปัญญา วิชาชีพและคุณธรรม นำสู่การพัฒนาคุณภาพทางวิชาการ คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

วิสัยทัศน์

เป็นสถาบันชั้นนำในการเรียนรู้และพัฒนาด้านการเกษตรเพื่อชุมชนท้องถิ่นในอีสานใต้ ภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน

พันธกิจ

- พัฒนาบัณฑิตที่มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากลทั้งด้านวิชาการ มีคุณธรรมและจริยธรรมนำความรู้ คิดเป็น ทำเป็น รู้รักสามัคคี มีจิตสาธารณะและดำรงชีวิตบนพื้นฐานความพอเพียง
- วิจัยและสร้างนวัตกรรมด้านการเกษตร ประมงและอุตสาหกรรมเกษตร ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชุมชนท้องถิ่นอีสานใต้ภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน
- บริการวิชาการ และเสริมสร้างความร่วมมือด้านการเกษตร ประมงและอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอีสานใต้ภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและนานาชาติ
- ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาทางการเกษตร ประมงและอุตสาหกรรมเกษตรกับชุมชนท้องถิ่นอีสานใต้ ภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มี ๑๐ ประเทศ ไทย ลาว เวียดนาม กัมพูชา พม่า บรูไน มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย (ภูมิภาคลุ่มน้ำโขง คือ ไทย ลาว เวียดนาม กัมพูชา พม่า จีนตอนใต้)

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

- บัณฑิตมีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามัคคี มีจิตสาธารณะ ใฝ่รู้และมีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
- องค์ความรู้ นวัตกรรม ด้านการเกษตรและพัฒนาชุมชน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
- งานบริการวิชาการที่เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการเกษตร ความมั่นคงทางอาหารและพัฒนาชุมชน
- อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตร ประมงและอุตสาหกรรมเกษตรและวิถีชุมชน

วัตถุประสงค์

๑. สร้างบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสาธารณะ รู้รักสามัคคี และมีความรับผิดชอบ สามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทนต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพและมีความสุขในการดำเนินชีวิต ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีศักยภาพระดับสากล
๒. สร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมและผลงานสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่ตอบสนองความต้องการของสังคม
๓. ให้บริการวิชาการ โดยบูรณาการองค์ความรู้และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานระดับท้องถิ่น ระดับชาติและนานาชาติ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกลับสู่การเรียนรู้ การสอน การวิจัย ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
๔. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการศึกษา อนุรักษ์ และเผยแพร่ โดยบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน การวิจัย และกิจกรรมนักศึกษา เพื่อธำรงรักษาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
๕. บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อพัฒนาคณะให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง บุคลากรมีคุณภาพและมีความสุข

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่วัด	แผน/ผล	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
			๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
จำนวนกิจกรรมที่มีการสร้างช่องทางให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกันภายในระหว่างบุคลากรกับบุคลากรมหาวิทยาลัยกับชุมชนควบคู่ไปกับการรับความรู้กับประเทศในภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงและอาเซียน	กิจกรรม	แผน	-	-	-	๑	๑	รองคณบดีฝ่ายวิจัย
		ผล	-	-	-			

หมายเหตุ : อย่างน้อยปีละ ๑ กิจกรรม

อัตลักษณ์ สร้างสรรค์ สามัคคี สำนึกดีต่อสังคม

สร้างสรรค์ (Knowledge Creation) หมายถึง เป็นผู้ใฝ่รู้ มีความขวนขวายแสวงหาความรู้ มีความสามารถในการสร้างมูลค่า และคุณค่าจากความรู้ มีการสร้างนวัตกรรม

สามัคคี (Unity) หมายถึง มีความร่วมมือร่วมใจ รู้จักประนีประนอม สามารถทำงานเป็นทีม และสามารถบูรณาการ เชื่อมโยงในด้านต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

สำนึกดี (Integrity) หมายถึง มีจิตใจที่ดีงาม มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีคุณธรรม มีจริยธรรม

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วย ที่วัด	แผน/ ผล	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
			๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
อัตลักษณ์นิสิต นักศึกษา (สมศ ๑๗)	คะแนน	แผน	-	-	-	๔	๔	รองคณบดี
		ผล	-	-	-			ฝ่ายกิจการ นักศึกษา

เอกลักษณ์ ภูมิปัญญาแห่งภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ภูมิปัญญา หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ความเชื่อ ที่นำไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาของมนุษย์

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วย ที่วัด	แผน/ ผล	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
			๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
เอกลักษณ์คณะ/สถาบัน (สมศ ๑๘)	คะแนน	แผน	-	-	-	๕	๕	รองคณบดี
		ผล	-	-	-			ฝ่ายวิจัย

กลยุทธ์

๑. สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพและสมรรถนะตามมาตรฐานสากล สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรม จริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ความสามัคคี ความพอเพียง จิตสาธารณะ และมีความพร้อมเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียนและการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ โดยพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยและจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดให้มีทักษะการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

๒. พัฒนาอาจารย์ให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาตนเองให้พร้อมทันต่อพลวัตของสังคม โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาสมรรถนะด้านวิชาการในระดับสากล

๓ สนับสนุนงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการเกษตรเพื่อแก้ปัญหาให้กับชุมชนท้องถิ่น ภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง และอาเซียน โดยเน้นงานวิจัยแบบบูรณาการและส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภายในและต่างประเทศ

๔. พัฒนาและสนับสนุนงานบริการวิชาการที่เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการเกษตร ความมั่นคงทางอาหารและพัฒนาชุมชน ทั้งในและต่างประเทศ

๕. ศึกษา ค้นคว้า รวบรวม พัฒนาและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรและวิถีชุมชน

๖. พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาลใช้ข้อมูลเป็นฐานในการตัดสินใจโดยพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาบริหารจัดการโดยการลดการพึ่งพาภาครัฐและส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรและพลังงาน

๗. พัฒนาระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดยให้บุคลากรมีวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ เพื่อการทำงานได้เต็มตามศักยภาพอย่างมีความสุข โดยพัฒนาระบบสมรรถนะของบุคลากรและผู้บริหารทุกระดับ สร้างเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพให้บุคลากร ส่งเสริมและสนับสนุนความก้าวหน้าของบุคลากร และการจัดการความรู้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ ของคณะเกษตรศาสตร์

ประเด็นที่ 1 ผลผลิตบัณฑิต ที่มีความพร้อมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานในภูมิภาคอาเซียน
จุดอ่อน

- โอกาสในการคัดเลือกนักเรียน มีข้อจำกัดทำให้สามารถคัดคุณภาพนักศึกษาไม่ได้
- มีการแข่งขันของบัณฑิต จากต่างมหาวิทยาลัยมากขึ้นด้านเกษตรทำให้นักศึกษาเราต้องปรับตัวให้ทันกับที่อื่น ทั้งด้านภาษาด้านเทคโนโลยีต่างๆ ที่ฟังด้วยกว่าในตลาดแรงงาน
- อ่อนด้านภาษาต่างประเทศ
- ขาดโอกาสในการคัดเลือก อาจารย์ที่มีคุณภาพสูง เนื่องจากค่าตอบแทนไม่จูงใจ
- ไม่กล้าแสดงออกทางความคิด
- งบประมาณมีจำกัด
- การประชาสัมพันธ์ ไม่เพียงพอ ยังไม่มีการ PR สู่อเซียนและระดับสากลเป็นระบบ
- จำนวนนักศึกษาคงอยู่น้อย หรือต่ำกว่าแผนที่วางไว้
- ความมั่นใจ ในคุณภาพของผลผลิต
- จุดมุ่งหมาย จิตอาสา

- การปรับปรุงหลักสูตร ไม่สามารถปรับตามความต้องการของตลาด
- การอัดเนื้อหารายวิชามากเกินไป การกระจายเนื้อหา และการสอดคล้องของเนื้อหา ในการสอน และปฏิบัติ
- การจัดการเวลาในการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกัน
- แผนการศึกษา และการกระจายรายวิชา ในภาคการศึกษา ให้สมดุลกัน
- ขาดเวลาในการไปฝึกทักษะด้านอื่น ทักษะชีวิต

ผลลัพธ์ในการผลิตบัณฑิต

บัณฑิต ที่จบไปแล้วบางกลุ่มอาจมีความรับผิดชอบน้อย ไม่สู้งาน คุณภาพของบัณฑิตด้อยลง ทางด้านพฤติกรรม

แนวทางในการพัฒนา

ควรมีการพัฒนา ความคิดอาจารย์ ในการพัฒนา และสร้างบัณฑิต

จุดแข็ง

- มีบุคลากรที่มีความสามารถทางวิชาการสูง
- มีอุดมการณ์ทางการศึกษา พร้อม
- นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถ กล้าสู้งาน อดทน
- ความเป็นไทย ยิ้มแย้ม แจ่มใส
- มีบุคลากรฝ่ายวิชาการ และสนับสนุนที่มีประสบการณ์ และมีศักยภาพ
- มีโครงการร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน ทั้งในการผลิตบัณฑิต และวิจัย
- ตำแหน่งที่ตั้งของ มหาวิทยาลัย ได้เปรียบในเชิงภูมิศาสตร์
- คณะมี facility สนับสนุนการเรียนการสอนที่ค่อนข้างทันสมัย
- อาจารย์นักวิชาการ และบุคลากร สายงานต่างๆ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
- มีหลักสูตรหลากหลาย
- กระจายโอกาสทางการศึกษา ให้คนในพื้นที่ จังหวัดอุบลและใกล้เคียง มีสถานที่ฟาร์มภายในมหาวิทยาลัยเพื่อใช้ในการเรียนการสอน
- บัณฑิตมีความสามารถทำงานร่วมกับคนอื่นได้
- บัณฑิตมีความอ่อนน้อมถ่อมตน มีน้ำใจ
- นักศึกษา อยู่ในวัยที่มีศักยภาพในการเรียนรู้
- มีความอดทน ต่อการทำงาน
- ไม่เลื่องงาน ไม่เกียจเรื่องรายได้
- เพิ่มการแลกเปลี่ยนนักศึกษา กับสถาบันอุดมศึกษา ในอาเซียนให้มากที่สุด
- เพิ่มทักษะทางภาษากลุ่มประเทศอาเซียน ภาษาอังกฤษ ให้มากที่สุด

โอกาส

- มีตลาดแรงงานรองรับ เนื่องจากไม่เลื่องงาน
- มีอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถสูงจำนวนมาก และเกินกว่ากึ่งหนึ่งยังอยู่ในวัยที่มุ่งมั่นทำงาน เพื่อพัฒนาตนเอง และผลิตบัณฑิต
- มีอาจารย์ต่างชาติที่คอยสอนภาษาให้ และไม่เสียค่าใช้จ่าย ควรจัดให้ นักศึกษามีเวลาที่เหมาะสมกับการเรียน และเหมาะสมกับพื้นฐาน นักศึกษา เพราะบางคน อาจไม่ยอมเข้า เนื่องจากกลัวไม่ทันเพื่อน หรือเป็นภาระของ

อาจารย์

- นักศึกษา ได้รับความรู้หลากหลาย สาขาที่เพิ่มเติม จากหลักสูตรหลักของตนเอง เช่น IT
- มีที่ตั้งใกล้ประเทศเพื่อนบ้าน
- นักศึกษาไม่เก่ง แต่ในเชิงสัมพันธ์กับ มหาวิทยาลัยอื่น ถือว่า อุดหนุน อ่อนน้อม ในระดับที่เป็นจุดแข็งได้
- บุคลากร พร้อมจะทำงาน และมีความสามารถ
- นักศึกษาได้เปรียบในแง่ ภาษา วัฒนธรรม
- ตลาดแรงงานเพิ่มมากขึ้น และโตขึ้น
- ความต้องการบัณฑิต การยอมรับคุณภาพบัณฑิต ภาพลักษณ์ เชิงบวก
- มีความร่วมมือกับต่างประเทศ ในการฝึกงาน ดูงาน
- สร้างธุรกิจของตัวเองได้

อุปสรรค

- คุณภาพของผู้เข้าศึกษา ในระดับต่างๆ โดยเฉพาะระดับปริญญาตรี ยังอยู่ในเกณฑ์ ต่ำกว่าที่คาดหวังมาโดยตลอด
- อาจารย์และบุคลากร มีภาระงานหลากหลาย ทำให้ประสิทธิภาพในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ลดลง
- ไม่มีการกระตุ้นนักศึกษาให้เข้าใจประโยชน์ ของ การเปิด AEC
- กฎระเบียบข้อบังคับทำให้ขาดประสิทธิภาพการทำงาน
- ภาษาอังกฤษ และ การใช้ คอมพิวเตอร์
- มองไม่เห็นโอกาสทั้งที่มีเยอะ
- นักศึกษาบางส่วนไม่สำเร็จการศึกษาทำให้เสียงบประมาณ ในส่วนนี้
- พลาดโอกาสที่ได้งานดี เนื่องจากสื่อสารภาษาต่างประเทศไม่ได้
- การแข่งขันในตลาดแรงงานในอนาคตจะสูงขึ้นเนื่องจากการนำเข้าแรงงานจาก AEC
- วิสัยทัศน์ ที่สอดคล้อง กับยุคโลกาภิวัตน์ ของการบริหาร
- ระบบการรับเข้านักศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักศึกษามีโอกาสแก้ตัวในการเลือกสถาบัน
ส่งผลให้นักเรียนส่วนใหญ่ขาดความมุ่งมั่นในการสอบแต่ละครั้ง นำไปสู่ระบบการคัดออกของมหาวิทยาลัย
- นักศึกษา ไม่กระตือรือร้น ในการเรียน และมีพฤติกรรมเสี่ยงต่ออบายมุข และขาดวินัยในการ
นักศึกษามีการตกรอก
- นักศึกษามีผลการเรียนต่ำ
- จำนวนบัณฑิตลดลง
- งบประมาณในการดำเนินงานจำกัด
- ความรับผิดชอบ และการจัดการ ทั้งต่อตนเอง สังคม ยังไม่เพียงพอ
- ขาดความร่วมมือกับเอกชนซึ่งเป็นผู้ใช้บัณฑิตในการผลิตบัณฑิต

แนวทางในการพัฒนา

กลยุทธ์ผลิตบัณฑิต ที่มีความพร้อมต่อประชาคมอาเซียน

1. เตรียมความพร้อมด้วยภาษาอังกฤษ นอกชั้นเรียน ในชั้นเรียน การสอนโดยใช้สื่อเป็นภาษาอังกฤษ ในบางรายวิชา เช่น สัมมนาระดับบัณฑิตศึกษา
2. ให้ความสำคัญ และฝึกความรับผิดชอบ นักศึกษา (มีคะแนน) โดยการส่งงาน ตรงเวลา เข้าชั้นเรียน หรือมีผลต่อ

การตก ไม่ผ่าน

3. สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในเนื้อหา หรือ สอดแทรกความรู้ในการด้านการเกษตร และอาเซียน
4. การประชาสัมพันธ์คณะ ไปยังกลุ่มนักศึกษา
5. เว็บไซต์ ควรมีความน่าสนใจมากกว่านี้ มีการประชาสัมพันธ์ของหลักสูตรไป ด้านผลงานทางวิชาการ ด้านงานวิจัย
6. มี TA ช่วยสอน มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีสิ่งสนับสนุนการสอนที่มีคุณภาพ
7. การมีปริญญาร่วมกับสถาบันที่มีชื่อเสียง
8. บุคลากรสร้างชื่อเสียงทางวิชาการ เพื่อประชาสัมพันธ์
9. มีทัศนคติที่ดีของบุคลากรในการทำงาน และผลิตบัณฑิต
10. ผู้บริหารควรมีการประเมิน และทบทวนกลยุทธ์ ที่ได้ทำในปีที่ผ่านมาแล้ว และนำมาปรับปรุงหรือทบทวนการทำงานที่จะทำให้ปีต่อไป

ประเด็นที่ 2 การพัฒนาด้านสารสนเทศคณะฯ ภายใต้สภาวะที่มีการแข่งขันสูงในปัจจุบัน

จุดแข็ง

- บุคลากรสายวิชาการมีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและมีความพร้อมที่จะถ่ายทอดความรู้
- คณะเกษตรศาสตร์มีโครงสร้างระบบพื้นฐานและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดีและอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน

จุดอ่อน

- อัตรากำลังสายสนับสนุนมีจำนวนจำกัด
- อุปกรณ์/เครื่องมือ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์มีอายุการใช้งานมานาน
- การประชาสัมพันธ์ยังเน้นภาษาไทยทำให้ไม่สามารถสื่อสารถึง ASEAN และประเทศอื่น ๆ
- งบประมาณมีค่อนข้างจำกัดในการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

โอกาส

- พื้นที่ตั้งคณะฯและมหาวิทยาลัยมีความเหมาะสมในการสร้างสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้เอื้อต่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ
- มีหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรจัดอบรมบุคลากรภายนอก เพื่อสร้างรายได้ให้คณะ
- สามารถเปิดหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศมีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ
- มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่แล้ว สามารถปรับปรุงทำให้สมบูรณ์เพื่อรองรับบริการให้มากขึ้น
- บุคลากรมีโอกาและมีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง

อุปสรรค

- มีอุปกรณ์ เครื่องมือ ซึ่งมีอายุการใช้งานนาน
- งบประมาณค่อนข้างจำกัด ไม่เพียงพอต่อความต้องการ
- ระบบขาดการเชื่อมโยงระหว่างคณะกับมหาวิทยาลัย และคณะกับภายนอกมหาวิทยาลัย
- บุคลากร ไม่เพียงพอในการให้บริการ
- นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ ระบบราชการทำให้ทำงานได้ล่าช้า

แนวทางในการพัฒนา

- ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ/web ต้องตอบโจทย์งานด้านประกันคุณภาพ(QA) และจัดการภายในมากกว่าการ PR
- ต้องเพิ่มบริการผ่านเว็บไซต์ของคณะที่บุคลากรสามารถจัดการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเองได้ (แสดง Front End ได้มากขึ้น)
- สร้างช่องทางในการติดต่อสื่อสารในกิจกรรม/โครงการเพิ่มเติม (Forum/Webboard) ต้องมี Admin
- ระบบเว็บ
 - เพิ่มช่องทางการสื่อสารด้วย ICT
 - เพิ่มช่องทางการสื่อสารด้วยภาษาอื่นๆ เช่น ลาว กัมพูชา อาจเฉพาะหัวข้อ

ประเด็นที่ 3 การพัฒนาตนเองของบุคลากร คณะเกษตรศาสตร์ ในด้านต่างๆ เพื่อเตรียมรับมือต่อการแสวงหาเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

จุดแข็ง

- มีบุคลากรจำนวนมาก มีคุณวุฒิหลากหลาย และมีประสบการณ์ และมีความเชี่ยวชาญ
- มีอุปกรณ์พร้อม
- มีการสร้างความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ในประเทศอาเซียน
- บุคลากรพร้อมที่จะพัฒนาตนเอง มีความกระตือรือร้นพร้อมเพื่อเตรียมรับกับการเปลี่ยนแปลง
- มีนวัตกรรม สร้างสรรค์
- มีความรัก สามัคคี ในองค์กร
- บุคลากรมีประสบการณ์จากต่างประเทศจำนวนมาก
- อาจารย์มีความรู้ความสามารถในการให้ความรู้แก่นักศึกษาจำนวนมาก
- มีนโยบายที่เปิดโอกาสให้บุคลากรออกไปพัฒนาตนเอง

จุดอ่อน

- มีงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาบุคลากรจำกัด
- บุคลากรมีความตระหนักในบทบาทหน้าที่ตนเองน้อย
- บุคลากรบางท่านมีอายุที่มากขึ้น สุขภาพไม่ดี ขาดความกระตือรือร้น ความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง
- บุคลากรมีภาระงานประจำมากไม่มีเวลาไปเพิ่มพูนความรู้ด้านต่างๆ
- ภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบไม่ตรงรับตำแหน่งหน้าที่ และทักษะส่วนบุคคล
- ส่วนใหญ่บุคลากรมีความรู้เกี่ยวกับภาษาประเทศอาเซียน และภาษาอังกฤษน้อย
- ขาดแรงจูงใจที่ดี ทำดีไม่ได้ดี สวัสดิการน้อยลง
- ความสามัคคีในภาพรวมลดลงตามอายุงานที่มากขึ้น
- ไม่มีระบบการพัฒนาบุคลากรตามแผนระดับประเทศ
- ไม่สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรอย่างจริงจังให้มีความรู้สูงขึ้น
- ไม่มีกองทุนภายในคณะ เพื่อสนับสนุนการศึกษาต่ออย่างชัดเจน
- แต่ละกลุ่มงาน และผู้สอน ขาดการสื่อสาร ประชุม วิเคราะห์ปัญหา เพื่อจัดการแก้ไขให้มีการพัฒนา

- ค่านิยม และวัฒนธรรมองค์กรมีความเป็นส่วนตัวสูงนำไปสู่การพัฒนาตนเองได้ยาก
- ไม่มีนโยบายและเป้าหมายการพัฒนาบุคลากร
- Road Map สู่อาเซียนของคณะยังไม่ชัดเจน
- ระบบออนไลน์ (Wifi) ยังไม่ทั่วถึง เช่นในสำนักงานไร้ฟีกทดลองฯ

โอกาส

- เปิดโอกาสที่จะให้พัฒนาความรู้ในสายอาชีพมากขึ้น
- มีแหล่งทุนและแหล่งความรู้เพื่อการพัฒนาตนเองของบุคลากร
- มีนโยบายการพัฒนาบุคลากร
- มีโอกาสในการพัฒนางานวิจัย โดยการร่วมมือในกลุ่ม AEC มากขึ้น
- มีบุคลากรหลายสาขา ที่จะพัฒนาและบูรณาการร่วมกันได้
- มีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสาร เพียงพอ และทั่วถึง
- มีอุปกรณ์ระบบออนไลน์
- มีโอกาสเข้าร่วมการอบรมบุคลากรเป็นระยะ ทุกปี ทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอ
- มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ที่เป็นมาตรฐานให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนา และผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ สู่ตลาดงาน
- มีทุนวิจัย และพัฒนาจากภายในและภายนอก จำนวนมาก
- มีความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกและ ภายในประเทศ

อุปสรรค

- การสื่อสาร การทำความเข้าใจยังไม่ดีพอ
- ภาระงานที่หลากหลาย แต่บุคลากรไม่เพียงพอ
- ภาระงานมากขึ้น ทำให้เกิดความเหนื่อยล้า เบื่อหน่ายกับภาระเอกสารที่มากขึ้น
- ขาดระบบที่จะพัฒนาบุคลากรตามโจทย์ระดับประเทศ
- ช่วงเวลาจัดอบรมของมหาวิทยาลัยตรงกับการเรียนการสอน ทำให้พลาดโอกาสในการฝึกอบรมพัฒนาตนเอง
- ไม่มีการบูรณาการการทำงานกับเครือข่ายต่างๆ
- นโยบายทางด้านพัสดุ การเงิน ไม่ชัดเจนและไม่ต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนา

- ให้มีกิจกรรมกีฬา หรือ การออกกำลังกาย หรืออุปกรณ์การออกกำลังกายภายในคณะ

ข้อมูล วิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร จากที่ประชุมสัมมนาคณะเกษตรศาสตร์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๘

กลยุทธ์
เป้าประสงค์
ตัวชี้วัด
กลยุทธ์ มาตรการ
และโครงการ/กิจกรรมหลัก

กลยุทธ์ที่ ๑

สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพและสมรรถนะตามมาตรฐานสากล สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรม จริยธรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ความสามัคคี ความพอเพียง จิตสาธารณะ และมีความพร้อมเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียนและการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ โดยพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยและจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดให้มีทักษะการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

เป้าประสงค์ที่ ๑ : บัณฑิตมีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม ใฝ่รู้ และมีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ เป็นที่ยอมรับของสังคม

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่วัด	แผน/ผล	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
			๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
๑. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ	คะแนน	แผน	-	-	๔.๐๐	๔.๕๐	๔.๕๐	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
		ผล	-	-	๔.๐๐			
๒. ร้อยละบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่านใบประกอบวิชาชีพ (กรณีหลักสูตรที่มีวิชาชีพ) ในครั้งแรก	ร้อยละ	แผน	-	-	-	-	-	-
		ผล	-	-	-	-	-	
๓. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำตรงสาขา	ร้อยละ	แผน	๗๕.๐๐	๘๒.๕๐	๘๓.๐๐	๘๕.๐๐	๙๐.๐๐	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
		ผล	๘๑.๐๓	๖๐.๖๑	๖๑.๕๔			
๔. ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	ร้อยละ	แผน	๘๕.๐๐	๘๒.๕๐	๘๕.๐๐	๘๕.๐๐	๘๕.๐๐	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
		ผล	๘๒.๗๖	๘๖.๗๔	๘๙.๖๙			
๕. ร้อยละความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษา	ร้อยละ	แผน	๘๐.๐๐	๘๐.๐๐	๘๐.๐๐	๘๒.๐๐	๘๒.๐๐	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
		ผล	๗๖.๒๑	๘๐.๒๑	๘๑.๒๕			

มาตรการ

๑.๑*พัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย มีความยืดหยุ่น มีความหลากหลาย มีมาตรฐานระดับสากล สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ทิศทางการพัฒนาประเทศ

๑.๒ *จัดระบบและกลไกการบริหารหลักสูตรทุกระดับให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

- ๑.๓*ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ครบถ้วนทุกหลักสูตร ให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง
- ๑.๔ *ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติทุกด้าน และมุ่งพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะในการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานความพอเพียง ตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึก สามัคคี มีจิตสาธารณะ รักท้องถิ่นและความรับผิดชอบต่อสังคม
- ๑.๕ *ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการและการสร้างสวัสดิภาพแก่นักศึกษาให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความปลอดภัย
- ๑.๖ *พัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษาเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน สนับสนุนให้นักศึกษามีประสบการณ์ตรง ในการเรียนรู้ร่วมกับผู้ประกอบการ (สหกิจ)
- ๑.๗*ส่งเสริมกิจกรรมให้ความรู้และสร้างความสัมพันธ์กับศิษย์เก่าให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์
- ๑.๘*มีการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

โครงการ/กิจกรรมหลัก

๑. โครงการผลิตบัณฑิตสาขาเกษตรศาสตร์
๒. โครงการพัฒนาศักยภาพด้านวิชาการ นักศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งในด้านรูปแบบการ เรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร และการพัฒนาการเรียนการสอน
๓. โครงการพัฒนาศักยภาพและเสริมกิจกรรมคุณธรรมของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์

เป้าประสงค์ ๒ : นักศึกษามีความพร้อมเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่ วัด	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
๑. ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วม กิจกรรมเพื่อรองรับการเปิดประชาคม อาเซียน	ร้อยละ	-	-	-	๕๐	๖๐	รองคณบดีฝ่าย วิจัย

หมายเหตุ : เป็นเป้าประสงค์และตัวชี้วัดที่เสนอร่างขึ้นใหม่

โครงการ/กิจกรรมหลัก

๑. โครงการสนับสนุนความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ
๒. โครงการอบรมแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากรระยะสั้น

กลยุทธ์ที่ ๒

พัฒนาอาจารย์ให้สามารถจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาตนเองให้พร้อมทันต่อพลวัตรของสังคม โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาสมรรถนะด้านวิชาการในระดับสากล

เป้าประสงค์ที่ ๑ : อาจารย์ให้สามารถจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาตนเองให้พร้อมทันต่อพลวัตรของสังคม

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่วัด	แผน/ผล	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
			๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
๑. ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน	คะแนน	แผน	๓.๖๐	๓.๗๕	๓.๗๕	๔.๐๐	๔.๐๐	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
		ผล	๔.๓๕	๓.๖๐	๔.๒๔			
๒. ดัชนีคุณภาพอาจารย์ : การพัฒนาคุณภาพอาจารย์	คะแนน	แผน	๔.๐๐	๔.๐๐	๔.๐๐	๔.๐๐	๔.๒๐	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
		ผล	๔.๑๔	๔.๑๘	๔.๒๔			

มาตรการ

- *๒.๑ พัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- *๒.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ทำวิจัยในชั้นเรียนและพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ ผลิตสื่อการศึกษา ตำรา และผลงานทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ
- *๒.๓ ส่งเสริมและกำกับให้อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีจรรยาบรรณ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา และสามารถเป็นที่ปรึกษาให้แก่นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ
- *๒.๔ จัดระบบและกลไก เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการให้อาจารย์มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการในสัดส่วนที่เหมาะสมตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา
- *๒.๕ พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะด้านวิชาการในระดับสากลเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

โครงการ/กิจกรรมหลัก โครงการพัฒนาบุคลากรคณะเกษตรศาสตร์

กลยุทธ์ที่ ๓

สนับสนุนงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการเกษตรเพื่อแก้ปัญหาให้กับชุมชนท้องถิ่น ภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และอาเซียน โดยเน้นงานวิจัยแบบบูรณาการและส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภายในและต่างประเทศ

เป้าประสงค์ที่ ๑ : องค์กรมีความรู้ทันนวัตกรรมที่พัฒนาขีดความสามารถ และยกระดับความเป็นอยู่ของชุมชน

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วย ที่วัด	แผน/ ผล	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
			๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
๑. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	คะแนน	แผน	๔.๐๐	๔.๐๐	๔.๐๐	๔.๕๐	๔.๕๐	รองคณบดีฝ่ายวิจัย
		ผล	๓.๖๖	๔.๒๓	๔.๕๔			
๒. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือสิ่งประดิษฐ์ที่นำไปใช้ประโยชน์	คะแนน	แผน	๓.๕๑	๓.๕๑	๓.๕๑	๓.๗๕	๔.๐๐	รองคณบดีฝ่ายวิจัย
		ผล	๓.๖๖	๒.๔๒	๒.๘๘			
๓. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	คะแนน	แผน	๓.๐๐	๓.๕๑	๓.๕๑	๓.๕๑	๔.๐๐	รองคณบดีฝ่ายวิจัย
		ผล	๑.๒๒	๐.๕๘	๒.๗๕			

มาตรการ

๓.๑. ระดมความคิดด้านกรอบการวิจัย

๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยเพื่อแก้ปัญหาให้สังคม

๓.๓* สนับสนุนและติดตามการเผยแพร่ผลงานวิชาการทุกระดับและระบบฐานข้อมูลงานวิจัย

๓.๔. สนับสนุนทุนวิจัยนักศึกษาและพัฒนานักศึกษาผู้ช่วยสอนและวิจัย

๓.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ และเพิ่มขีดความสามารถในการแสวงหาแหล่งทุนวิจัย

๓.๖ พัฒนาระบบสนับสนุนของสำนักงานเลขานุการและสำนักงานไร่ฝึกทดลองฯ เพื่อสนับสนุนการวิจัย การเรียนการสอนและบริการวิชาการ

โครงการ/กิจกรรมหลัก

๑. โครงการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้
๒. โครงการวิจัยเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยี

เป้าประสงค์ ๒ : เกิดความร่วมมือ/กิจกรรมด้านการวิจัยกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ
ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่วัด	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
๑. จำนวนความร่วมมือ/กิจกรรมทางงานวิจัยกับหน่วยงานในประเทศ	กิจกรรม/โครงการ	-	-	-	๓	๓	รองคณบดีฝ่ายวิจัย
๒. จำนวนความร่วมมือ/กิจกรรมทางงานวิจัยที่ทำร่วมกับหน่วยงานต่างประเทศ	กิจกรรม/โครงการ	-	-	-	๓	๓	รองคณบดีฝ่ายวิจัย

หมายเหตุ : เป็นเป้าประสงค์และตัวชี้วัดที่เสนอร่างขึ้นใหม่

โครงการ/กิจกรรมหลัก

โครงการความร่วมมือด้านการวิจัย

กลยุทธ์ที่ ๔

พัฒนาและสนับสนุนงานบริการวิชาการที่เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการเกษตร ความมั่นคงทางอาหารและพัฒนาชุมชน ทั้งในและต่างประเทศ

เป้าประสงค์ที่ ๑ : คณะเกษตรศาสตร์มีระบบและกลไกการบริหารงานบริการวิชาการที่สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตอีสานใต้และอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่วัด	แผน/ผล	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
			๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
๑. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	คะแนน	แผน	๔.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	รองคณบดีฝ่ายวิจัย
		ผล	๓.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐			
๒. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการ/หน่วยงาน/องค์กรที่รับบริการวิชาการและวิชาชีพต่อประโยชน์จากบริการ	ร้อยละ	แผน	๘๐.๐๐	๘๐.๐๐	๘๐.๐๐	๘๐.๐๐	๘๐.๐๐	รองคณบดีฝ่ายวิจัย
		ผล	๗๕.๔๕	๗๓.๗๖	๘๗.๑๗			

มาตรการ

๔.๑ *พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานบริการวิชาการให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการบูรณาการกับการวิจัยและการเรียนการสอน

๔.๒ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน หน่วยงานของรัฐ ตลอดจนภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ภาคประชาสังคมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม

๔.๓ สนับสนุนการเผยแพร่ผลงานด้านเกษตรและพัฒนาชุมชนในระดับท้องถิ่นและสากล

๔.๔ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศ

๔.๕ พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรระยะสั้นที่ยืดหยุ่นมีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและภาคส่วนต่าง ๆ

โครงการ/กิจกรรมหลัก

๑. โครงการบริการวิชาการของคณะเกษตรศาสตร์
๒. โครงการเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน หน่วยงานของรัฐ และ ภาคธุรกิจอุตสาหกรรม
๓. โครงการประชุมสัมมนาและอบรมวิชาชีพต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพ

เป้าประสงค์ 2 : นักศึกษา บุคลากร ของคณะเกษตรศาสตร์ได้รับการเสริมสร้างความสัมพันธ์ และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาค

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่วัด	แผน/ผล	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
			๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
๑. ร้อยละ นักศึกษา มีความตระหนักรู้ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	ร้อยละ	แผน	-			๕๐	๖๐	รองคณบดีฝ่ายวิจัย
		ผล	-					
๒. ร้อยละ บุคลากร มีความตระหนักรู้ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	ร้อยละ	แผน	-			๘๐	๘๕	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
		ผล	-					

หมายเหตุ : เป็นเป้าประสงค์และตัวชี้วัดที่เสนอร่างขึ้นใหม่

โครงการ/กิจกรรมหลัก

โครงการความร่วมมือทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ

เป้าประสงค์ 3 : เกิดความร่วมมือด้านการบริการวิชาการกับหน่วยงานในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่วัด	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
จำนวนกิจกรรมความร่วมมือด้านการบริการวิชาการกับหน่วยงานในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน	กิจกรรม	-	-	-	๑	๑	รองคณบดีฝ่ายวิจัย

หมายเหตุ : เป็นเป้าประสงค์และตัวชี้วัดที่เสนอร่างขึ้นใหม่

โครงการ/กิจกรรมหลัก

โครงการเครือข่ายความร่วมมือด้านการบริการวิชาการ

กลยุทธ์ที่ ๕

ศึกษา ค้นคว้า รวบรวม พัฒนาและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรและวิถีชุมชน

เป้าประสงค์ที่ ๑ : เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และวัฒนธรรมของประเทศในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่วัด	แผน / ผล	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
			๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
๑. ระดับความสำเร็จของมหาวิทยาลัยในการเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และวัฒนธรรมของประเทศในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน (ม.อบ.๑)	ระดับ	แผน	๔.๐๐	๔.๐๐	๔.๐๐	๔.๐๐	๕.๐๐	รองคณบดีฝ่ายวิจัย
		ผล	๔.๐๐	๔.๐๐	๔.๐๐			

มาตรการ

๕.๑*พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการบูรณาการกับการวิจัย การเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา

๕.๒ ศึกษา ค้นคว้า วิจัย รวบรวมและเผยแพร่องค์ความรู้และภูมิปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณี โดยเน้นในชุมชนท้องถิ่นอีสานใต้ภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๕.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาและบุคลากรตระหนักถึงคุณค่าของขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นตลอดจนรู้เท่าทันวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ

โครงการ/กิจกรรมหลัก

๑. โครงการศึกษา ค้นคว้า วิจัย รวบรวมและเผยแพร่องค์ความรู้และภูมิปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณี

กลยุทธ์ที่ ๖

พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาลใช้ข้อมูลเป็นฐานในการตัดสินใจโดยพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและพัฒนาระบบประกันคุณภาพการบริหารจัดการโดยการลดการพึ่งพาภาครัฐและส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรและพลังงาน

เป้าประสงค์ที่ ๑ : ระบบบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่วัด	แผน /ผล	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
			๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
ระดับความสำเร็จของระบบบริหารจัดการที่ดีและมีธรรมาภิบาล (ม.อบ.๒)	ระดับ	แผน	๔.๐๐	๔.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	รองคณบดีฝ่ายบริหาร/หัวหน้าสำนักงานเลขานุการ/ผช.ฝ่ายประกันฯ
		ผล	๔.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐			

มาตรการ

๖.๑*พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล

- ๖.๑.๑ กำหนดวิสัยทัศน์/ กลยุทธ์ในการพัฒนาคณะให้สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยและถ่ายทอดสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
- ๖.๑.๒ กระจายอำนาจบริหาร และจัดให้มีระบบติดตามผลการปฏิบัติงาน
- ๖.๑.๓ การบริหารจัดการที่ตอบสนองต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- ๖.๑.๔ ปรับปรุงและจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานของกระบวนการที่สร้างคุณค่าและกระบวนการสนับสนุน
- ๖.๒ ทบทวนและปรับปรุงโครงสร้าง กรอบอัตรากำลังของส่วนงานและหน่วยงานภายในให้เหมาะสม
- ๖.๓ ปรับปรุงระบบงบประมาณและการเงินให้มีเสถียรภาพ มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยปรับปรุงระบบสารสนเทศทางการเงิน และบัญชี ให้ถูกต้องครบถ้วน เป็นปัจจุบัน และสามารถใช้ในการตัดสินใจเพื่อการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๖.๔ พัฒนาประสิทธิภาพการกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของบุคคลและหน่วยงานภายในคณะ
 - ๖.๔.๑ พัฒนาระบบและกลไกการตรวจสอบภายในระดับคณะ
 - ๖.๔.๒ พัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงให้มีประสิทธิภาพ
 - ๖.๔.๓ พัฒนาระบบและกลไกการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ

๖.๔.๔ กำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และมาตรการ

๖.๔.๕ พัฒนาระบบและกลไกการกำกับ ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ การประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก

๖.๔.๖ พัฒนาระบบและกลไกการกำกับ ติดตามประเมินผลที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ รวมทั้งการให้บริการด้านต่างๆ เพื่อให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพ

๖.๕ พัฒนาและปรับปรุงระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารและการตัดสินใจ

๖.๖ มีการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบสารสนเทศและประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ข้อมูลอย่างต่อเนื่อง

๖.๗ พัฒนาระบบการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกองค์กรที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการถ่ายทอดนโยบาย แผนงาน ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ตลอดจนการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของคณะเกษตรศาสตร์

๖.๘ พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาให้บูรณาการสู่การปฏิบัติงานประจำ

๖.๙ ปรับปรุงกายภาพ ระบบสาธารณูปโภค เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของนักศึกษาและบุคลากร

๖.๑๐ ส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพลังงาน เพิ่มพื้นที่สีเขียว

๖.๑๑ สนับสนุนการขยายรูปแบบความร่วมมือธุรกิจการเกษตรกับภาคเอกชนเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษาและลดการพึ่งพาภาครัฐ

โครงการ/กิจกรรมหลัก

โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการของคณะเกษตรศาสตร์

เป้าประสงค์ ๒ : ระบบกลไกและการบริหารการเงิน และงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรู้เท่าทันสถานการณ์

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่วัด	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากร และทรัพย์สินอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า	ระดับ	-	-	-	๔	๔	รองคณบดีฝ่ายบริหาร

หมายเหตุ : เป็นเป้าประสงค์และตัวชี้วัดที่เสนอร่างขึ้นใหม่

โครงการ/กิจกรรม

โครงการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารการเงินและงบประมาณ

เป้าประสงค์ ๓ : ฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่ทันสมัยรองรับการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่วัด	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
		๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
๑. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	ระดับ	-	-	-	๔	๔	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
๒. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	ระดับ	-	-	-	๔	๔	รองคณบดีฝ่ายบริหาร

หมายเหตุ : เป็นเป้าประสงค์และตัวชี้วัดที่เสนอร่างขึ้นใหม่

เป้าประสงค์ ๔ : มีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดีและเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานของบุคลากร
ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่วัด	แผน / ผล	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
			๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
๑. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภค และ สิ่ง แวด ล้อม ใน มหาวิทยาลัย	ระดับ	แผน	-	-	-	๔	๔	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
		ผล						
๒. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภค และ สิ่ง แวด ล้อม ใน มหาวิทยาลัย	ระดับ	แผน	-	-	-	๔	๔	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
		ผล	-	-				

หมายเหตุ : เป็นเป้าประสงค์และตัวชี้วัดที่เสนอร่างขึ้นใหม่

กลยุทธ์ที่ ๗

พัฒนาระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดยให้บุคลากรมีวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ เพื่อการทำงานได้เต็มตามศักยภาพอย่างมีความสุข โดยพัฒนาระบบสมรรถนะของบุคลากรและผู้บริหารทุกระดับ สร้างเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพให้บุคลากร ส่งเสริมและสนับสนุนความก้าวหน้าของบุคลากร และการจัดการความรู้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ที่ ๑ : บุคลากรทำงานได้เต็มตามศักยภาพ

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่วัด	แผน / ผล	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
			๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
ร้อยละเฉลี่ยของบุคลากรที่มีสมรรถนะตามเกณฑ์มาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด (ม.อบ.๔)	ร้อยละ	แผน	๗๐.๐๐	๗๕.๐๐	๘๐.๐๐	๘๐.๐๐	๘๐.๐๐	รองคณบดีฝ่ายบริหาร/ผช.ประกันฯ
		ผล	๘๕.๐๐	๑๐๐.๐๐	๘๗.๑๐			

โครงการ/กิจกรรม

๑. โครงการจัดการความรู้
๒. โครงการอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์

เป้าประสงค์ ๒ : บุคลากรทำงานได้อย่างมีความสุข

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยที่วัด	แผน / ผล	ค่าเป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ
			๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	
ร้อยละของบุคลากรที่มีความสุขในการปฏิบัติงาน (ม.อบ. ๓)	ร้อยละ	แผน	๗๐.๐๐	๗๕.๐๐	๗๕.๐๐	๗๕.๐๐	๗๕.๐๐	รองคณบดีฝ่ายบริหาร/หัวหน้าสำนักงานเลขานุการ
		ผล	๗๕.๒๓	๗๖.๗๔	๖๗.๑๐			

โครงการ/กิจกรรม โครงการสร้างเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพบุคลากร

มาตรการ

- ๗.๑ *พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส เป็นธรรม
- ๗.๒ *พัฒนาสมรรถนะบุคลากร จัดให้มีระบบการถ่ายทอดตัวชี้วัดขององค์กรสู่ระดับบุคคล และระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์
- ๗.๓ *พัฒนาผู้บริหารทุกระดับให้มีสมรรถนะด้านการบริหารโดยยึดหลักธรรมาภิบาล และทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- ๗.๔ *ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีความก้าวหน้าตามสายงาน โดยการเพิ่มพูนคุณวุฒิและประสบการณ์
- ๗.๕ *สร้างเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพเพื่อให้บุคลากรทำงานในองค์กรอย่างมีความสุข
- ๗.๖ *ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการความรู้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ
- ๗.๗ *ส่งเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพ และยกย่อง เชิดชูเกียรติบุคลากรที่เป็นแบบอย่างที่ดี

หมายเหตุ : ข้อความมาตรการที่มีเครื่องหมาย * คือ มาตรการที่มติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ได้มีมติให้ เป็นความรับผิดชอบของคณะวิชาต่างๆ ในการเสนอและจัดทำโครงการ

ข้อมูลเดิม : ผ่านการประชุมจากคณะกรรมการประจำคณะและประธานหลักสูตร เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ และฉบับปรับปรุงผ่านคณะกรรมการประจำคณะ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และ ผ่านการพิจารณาทบทวนปรับปรุงจากที่ประชุมผู้บริหาร ประธานหลักสูตร เมื่อวันที่ ๑๒ มิ.ย. ๕๘ และเสนอที่ประชุม กก.คณะครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ ๒๕ มิ.ย.๕๘

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลตัวชี้วัด ตัวชี้วัดอัตลักษณ์

(ใช้ประกอบการทบทวนแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัย เมื่อ 30 มค.58 ผ่านที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย 30 พ.ค.58)

ชื่อตัวชี้วัด : อัตลักษณ์นิสิต นักศึกษา

คำอธิบาย : นิสิต/นักศึกษามีคุณลักษณะที่เกิดขึ้นตามปรัชญา ปณิธาน /วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของ
สถานศึกษา

ประเด็นพิจารณา

๑. มีเหตุผลในการกำหนดอัตลักษณ์ของผู้เรียนที่เหมาะสมและปฏิบัติได้
๒. มีการกำหนดตัวบ่งชี้และระดับความสำเร็จที่เหมาะสม
๓. มีกระบวนการและกลไกขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและต่อเนื่อง
๔. มีกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วม
๕. มีการประเมินผลผู้เรียนที่ปรากฏอัตลักษณ์ (โดยระบุค่าร้อยละ)

การประเมิน

๑. เอกสาร: (๒ คะแนน)
ผลการดำเนินงานตามประเด็นพิจารณา
๒. หลักฐานเชิงประจักษ์: (๓ คะแนน)
ผู้ประเมินสุ่มตรวจอัตลักษณ์ผู้เรียน โดยมีจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนด (ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบรายงานผลการดำเนินงาน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้รับผิดชอบหลักส่งแบบรายงานผลการดำเนินงานให้กับคณะรายงานผลการ
ดำเนินงาน (ข้อ ๕)

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะวิชา

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดเอกลักษณ์

ชื่อตัวชี้วัด : เอกลักษณ์คณะ/สถาบัน

คำอธิบาย : มหาวิทยาลัย/คณะมีลักษณะเฉพาะที่สะท้อนความโดดเด่น/ความชำนาญ/ความเชี่ยวชาญ ตามพันธกิจ/วัตถุประสงค์และบริบทของสถานศึกษา

ประเด็นพิจารณา

๑. มีเหตุผลในการกำหนดเอกลักษณ์สถานศึกษาที่เหมาะสมและปฏิบัติได้
๒. มีการกำหนดตัวบ่งชี้และระดับความสำเร็จที่เหมาะสม
๓. มีกระบวนการและกลไกขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและต่อเนื่อง
๔. มีกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วม
๕. มีการประเมินผลและนำผลไปใช้ปรับปรุงพัฒนา

การประเมิน

๑. เอกสาร: (๒ คะแนน)
ผลการดำเนินงานตามประเด็นพิจารณา
๒. หลักฐานเชิงประจักษ์: (๓ คะแนน)
 - ๒.๑ เป็นแหล่งเรียนรู้ในการศึกษาดูงาน (๑ คะแนน)
 - ๒.๒ มีการยอมรับ/การยกย่องในมิติต่างๆ (๑ คะแนน)
 - ๒.๓ ความเป็น “ต้นแบบ” วิธีดำเนินการสู่ความสำเร็จ และมีการถ่ายทอดความรู้ด้านกระบวนการสู่สถานศึกษาอื่น (๑ คะแนน)

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพันธกิจสังคม

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

กลยุทธ์ที่ ๑

ตัวชี้วัดที่ ๑ : คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

คำอธิบายตัวชี้วัด : คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ (TQF : HEEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ระบุ โดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ๒) ด้านความรู้ ๓) ด้านทักษะทางปัญญา ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ ๕) ด้านทักษะ การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สถาบันหรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐาน ทั้ง ๕ ด้าน ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน

วิธีการคำนวณ : ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต
จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อยร้อยละ ๒๐ ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา โดยมีข้อมูลประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล โดยใช้แนวทางจากตัวอย่างแบบสอบถามที่เผยแพร่โดยสมศ.
๒. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถาบันที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ
๓. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
๔. ต้องแสดงแบบเก็บข้อมูลให้ครบทั้ง ๕ ด้าน และแสดงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ชัดเจน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบทดสอบ

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายแผนและกิจการสภามหาวิทยาลัย/รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะวิชา

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : มีนาคมของทุกปี

รอบปีการประเมิน : ปีการศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๒ : ร้อยละบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่านใบประกอบวิชาชีพ (กรณีหลักสูตรที่มีวิชาชีพ) ในครั้งแรก

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นสำรวจผลการสอบใบประกอบวิชาชีพของบัณฑิตในการสอบครั้งแรก ของบัณฑิตที่ต้องสอบใบประกอบวิชาชีพ คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ และวิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

วิธีการคำนวณ :
$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่านใบประกอบวิชาชีพในครั้งแรก}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่เข้าสอบใบประกอบวิชาชีพทั้งหมด}} \times 100$$

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบรายงานผลการดำเนินงาน

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายแผนและกิจการสภามหาวิทยาลัย/รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาล คณะวิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และการสาธารณสุข

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : มีนาคมของทุกปี

รอบปีการประเมิน : ปีการศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๓ : ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำตรงสาขา

คำอธิบายตัวชี้วัด : ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรปกติ หลักสูตรต่อเนื่อง หลักสูตรสมทบ ที่ได้งานทำตรงหรือสอดคล้องกับสาขาที่สำเร็จการศึกษาเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นที่ได้งานทำที่ตอบแบบสอบถาม โดยให้นับเฉพาะบัณฑิตที่ไม่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาต่อ โดยการตัดสินความสอดคล้องของสาขาที่สำเร็จการศึกษากับงานที่ทำนั้นให้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้ประเมิน

วิธีการคำนวณ :
$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำตรงสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระทั้งหมด}} \times 100$$

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบสำรวจ

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายแผนและกิจการสภามหาวิทยาลัย/รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะวิชา

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : มีนาคมของทุกปี

รอบปีการประเมิน : ปีการศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๔ : บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

คำอธิบายตัวชี้วัด : บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา ๑ ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ : จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำ ศึกษาต่อ หรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี X ๑๐๐

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ตอบแบบสอบถาม

หมายเหตุ : ไม่นับรวม : ผู้สำเร็จการศึกษา
 ต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหาร

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ อย่างน้อยร้อยละ ๗๐ และในเชิงคุณลักษณะ ครอบคลุมทุกคณะ กรณียกเว้นที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ ๗๐ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำให้ครบและรายงานผลที่ติดตามซ้ำเปรียบเทียบกับผลที่เก็บได้ในครั้งแรก โดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

๑. จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ
๒. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)
๓. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ
๔. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
๕. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา
๖. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ
๗. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบสำรวจ

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายแผนและกิจการสภามหาวิทยาลัย/รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะวิชา

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : มีนาคมของทุกปี

รอบปีการประเมิน : ปีการศึกษา

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลภาวะการมีงานทำของบัณฑิต (ตัวชี้วัดที่ ๑ - ๔)

๑. กองบริการการศึกษา รายงานข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาตามแบบฟอร์มรายละเอียดข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษา และตารางรายการข้อมูลพื้นฐานของบัณฑิตตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และนำส่งข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาให้สำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่ายและกองแผนงาน เพื่อให้สำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่ายรายงานข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาเข้าสู่ระบบภาวะการมีงานทำของบัณฑิต
๒. คณะ/วิทยาลัย/วิทยาเขต และกองบริการการศึกษา แจ้งให้ผู้สำเร็จการศึกษาตอบแบบสอบถาม โดยผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก ตอบแบบสอบถามบนระบบตอบแบบสอบถามบัณฑิตเพื่อยืนยันการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร และผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี ตอบแบบสอบถาม 2 ระบบ คือ ตอบแบบสอบถามบนระบบตอบแบบสอบถามบัณฑิตเพื่อยืนยันการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร และระบบภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พัฒนาขึ้น โดยการตอบแบบสอบถามบนระบบภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ระบบจะเชื่อมต่อให้เข้าตอบแบบสอบถาม เมื่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีตอบแบบสอบถามบนระบบตอบแบบสอบถามบัณฑิตเพื่อยืนยันการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรเรียบร้อยแล้ว
๓. กองแผนงาน ตรวจสอบการเข้าตอบแบบสอบถามบนระบบภาวะการมีงานทำของบัณฑิต แล้ว Export ข้อมูลการตอบแบบสอบถามจากระบบ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลภาวะการมีงานทำของบัณฑิต พร้อมทั้งแจ้งเวียนผลการวิเคราะห์ให้คณะ/วิทยาลัย/วิทยาเขต ทราบและพิจารณาตรวจสอบแก้ไข/ยืนยัน ข้อมูลการตอบแบบสอบถามของบัณฑิต
๔. กองแผนงาน Export ข้อมูลการตอบแบบสอบถามจากระบบอีกครั้ง กรณีที่คณะ/วิทยาลัย/วิทยาเขต แก้ไขข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลภาวะการมีงานทำของบัณฑิต พร้อมทั้งแจ้งเวียนคณะ/วิทยาลัย/วิทยาเขต เพื่อนำไปประกอบการประเมินประกันคุณภาพการศึกษา และใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ ต่อไป

ตัวชี้วัดที่ ๕ : ร้อยละความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษา

คำอธิบายตัวชี้วัด : ศึกษาความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ใช้บัณฑิตตามคุณลักษณะในด้านต่างๆ ของบัณฑิต

วิธีการคำนวณ : $\frac{\text{ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนายจ้าง}}{5} \times 100$

๕

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

๑. กองแผนงาน ประสานคณะ/วิทยาลัย/วิทยาเขต พิจารณาปรับปรุงแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และแจ้งผลดำเนินการปรับปรุงมายังกองแผนงาน เพื่อปรับปรุงแบบสอบถาม และแจ้งสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่ายดำเนินการปรับปรุงแบบสอบถามบนระบบการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
๒. กองแผนงาน ประสานคณะ/วิทยาลัย/วิทยาเขต ตรวจสอบสถานที่ทำงาน และรายละเอียดผู้ใช้บัณฑิตปัจจุบันของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2555 และแจ้งรายละเอียดกลับมายังกองแผนงาน เพื่อรวบรวมรายละเอียดสถานที่ทำงานและผู้ใช้บัณฑิต พร้อมทั้งแจ้งสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่ายนำรายละเอียดเข้าสู่ระบบการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
๓. กองแผนงาน ประสานคณะ/วิทยาลัย/วิทยาเขต แจ้งให้ผู้ใช้บัณฑิตตอบแบบสอบถามบนระบบการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และจัดส่งแบบสอบถามให้ผู้ใช้บัณฑิตทางไปรษณีย์
๔. คณะ/วิทยาลัย/วิทยาเขต แจ้งให้ผู้ใช้บัณฑิตตอบแบบสอบถามบนระบบ และส่งแบบถามกลับมายังคณะ และรวบรวมแบบแบบสอบถามที่ได้กลับยังคณะ/วิทยาลัย/วิทยาเขต พร้อมทั้งบันทึกข้อมูล และสรุปการตอบแบบสอบถาม แล้วแจ้งผลกลับมายังกองแผนงาน เพื่อดำเนินการต่อไป
๕. กองแผนงานสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต จัดทำเอกสารสรุปผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และแจ้งเวียนคณะ/วิทยาลัย/วิทยาเขต เพื่อทราบ/พิจารณาการดำเนินงาน และนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบสำรวจ

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายแผนและกิจการสภามหาวิทยาลัย/รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะวิชา

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : มีนาคมของทุกปี

รอบปีการประเมิน : ปีการศึกษา

ตัวชี้วัดที่ ๖ : ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาโดยการให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

วิธีการคำนวณ :
$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

เครื่องมือที่ใช้ในการเ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้รับผิดชอบหลักส่งแบบรายงานผลการดำเนินงานให้กับคณะรายงานจำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและวิเทศสัมพันธ์

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะวิชา

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

กลยุทธ์ที่ ๒

ตัวชี้วัดที่ ๑ : ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์

วิธีการคำนวณ : ผลรวมค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เรียน
จำนวนผู้เรียนที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

เกณฑ์ความพึงพอใจ

- ๕ หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- ๔ หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- ๓ หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- ๒ หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- ๑ หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การคิดระดับ

- ๔.๕๑ – ๕.๐๐ หมายถึง ระดับ ๕
- ๓.๕๑ – ๔.๕๐ หมายถึง ระดับ ๔
- ๒.๕๑ – ๓.๕๐ หมายถึง ระดับ ๓
- ๑.๕๑ – ๒.๕๑ หมายถึง ระดับ ๒
- ๑.๐๐ – ๑.๕๐ หมายถึง ระดับ ๑

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบประเมินความพึงพอใจ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้รับผิดชอบหลักส่งแบบประเมินความพึงพอใจให้กับคณะสำรวจข้อมูล

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะวิชา

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๒ : การพัฒนาคุณภาพอาจารย์

คำอธิบายตัวชี้วัด : คุณภาพของคณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของสถาบันในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้สถาบันสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล คุณภาพอาจารย์พิจารณาจาก คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ การคิดคะแนนกรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ คุณวุฒิคณาจารย์กรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ ให้รับรองการเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์ของสกอ.และกรณีสายวิชาชีพให้เทียบปริญญาสูงสุดตามเกณฑ์ กพ.

เกณฑ์การพิจารณา :

กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้

วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	๐	๒	๕
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖
รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘
ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๐

วิธีการคำนวณ : ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้

: ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์

จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น ๖ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา

๒. นับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง และที่ลาศึกษาต่อโดยมีฐานข้อมูลที่ระบุรายละเอียดแสดงวุฒิ การศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : กองการเจ้าหน้าที่

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

กลยุทธ์ที่ ๓

ตัวชี้วัดที่ ๑ : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

คำอธิบายตัวชี้วัด : การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางจากการเปรียบเทียบกับจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อย ร้อยละ ๒๕

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการ ต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai- Journal Citation index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๒๕	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐*	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๐.๗๕*	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๑.๐๐	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๑-๔ (Q๑-๔) ในปีล่าสุดใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus

* ปรับเกณฑ์การประเมินตามมติคณะกรรมการ กพอ. ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ และมติคณะกรรมการบริหาร สมศ. ครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
๐.๑๒๕	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
๑.๐๐	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

*องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการได้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

วิธีการนับ

บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็น Full Paper เท่านั้น

การนับบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ให้นับ ตามปีปฏิทิน หรือปีการศึกษา อย่างใดอย่างหนึ่งตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณี ที่บทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่เป็นผลงานเดิมแต่นำไปตีพิมพ์หรือเผยแพร่มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับได้เพียง ๑ ผลงาน ทั้งนี้จะนับเมื่อบทความจากผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ได้ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ไปแล้ว

วิธีการคำนวณ : $\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times ๑๐๐$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ ๕ คะแนน โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๒๐
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๐
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑๐

การคิดคะแนนระดับคณะ ให้นำคะแนนที่คิดได้ของแต่ละกลุ่มสาขามาค่าเฉลี่ย และ การคิดคะแนนระดับสถาบัน ให้นำคะแนนที่คิดได้ในแต่ละคณะมาค่าเฉลี่ย

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมด ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทิน ที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ และค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัย

๒. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของแต่ละผลงานสร้างสรรค์

๓. หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของโครงการวิจัย

หมายเหตุ : การนับผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของอาจารย์ จะนับได้เมื่ออาจารย์ปรากฏชื่อในผลงานตีพิมพ์และ/หรือเผยแพร่และไม่ใช่งานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่อาจารย์เป็นที่ปรึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบรายงานผลการดำเนินงาน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้รับผิดชอบหลักส่งแบบรายงานให้กับคณะรายงานผลการดำเนินงาน

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะวิชา

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพันธกิจสังคม

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๒ : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (ให้คำอธิบายเพิ่มเติมของการนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการใดบ้าง)

คำอธิบายตัวชี้วัด : การวิจัยเป็นพันธกิจที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัยและรายงานวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมายโดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์และ/หรือ ได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถาบัน

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้

๑. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

๒. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

๓. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

๔. การใช้ประโยชน์ทางอารมณ์ของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกย่องจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถาบันระดับอุดมศึกษา ที่มีการทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบันระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถาบัน พร้อมทั้งระบุผลของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

วิธีการนับ

การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลชัดเจนโดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นตามปีปฏิทินหรือปีงบประมาณ หรือปีการศึกษา อย่างไรก็ตามหนึ่งตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ซ้ำกัน

วิธีการคำนวณ : ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ $\times 100$
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด

เกณฑ์การประเมิน : ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๒๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

หมายเหตุ : ๑. การใช้ประโยชน์ต้องเกิดขึ้นในปีที่ประเมิน (ในช่วง ๓ ปี) ส่วนงานวิจัยจะดำเนินการเสร็จเมื่อไหร่ก็ได้

๒. การวิจัยไปใช้ประโยชน์จะนับได้อีกต้องมีการต่อยอด หรือใช้ในต่างพื้นที่ หรือต่างองค์กร ซึ่งต้องมีการศึกษาวิเคราะห์เพิ่มเติม

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย ตามแนวทางดังต่อไปนี้

- การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและประเมินไว้

๒. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ

๓. การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจาก วันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลอย่างชัดเจนโดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาตามปีการศึกษา ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบรายงานผลการดำเนินงาน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้รับผิดชอบหลักส่งแบบรายงานให้กับคณะรายงานผลการดำเนินงาน

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะวิชา

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพันธกิจสังคม

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๓ : ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

คำอธิบายตัวชี้วัด : ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพ สะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย การปฏิบัติจริงและได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ หมายถึง บทความวิชาการ ตำรา หรือหนังสือ ที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองและได้รับการรับรองคุณภาพแล้ว ตามเกณฑ์ของ กพอ. เรื่องหลักเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการหรือเทียบเท่า

ผลงานทางวิชาการที่เป็นบทความวิชาการ (Academic Paper) ตำรา (Textbook) หรือหนังสือ (Book) ต้องเป็นผลงานที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองผลงานก่อนตีพิมพ์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- **บทความวิชาการ** หมายถึง เอกสารวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีข้อความที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย โดยจัดทำในรูปของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจอ่าน

- **ตำรา** หมายถึง เอกสารวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอด วิชาในระดับอุดมศึกษา

- **หนังสือ** หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ไปสู่การวิชาการหรือผู้อ่านทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้ต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกสาร มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงและให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาให้แก่สาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษา

นักวิจัย หมายถึง นักวิจัยประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งบุคลากรที่มีตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบเทียบเท่าเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย และมีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษา

เกณฑ์การประเมิน : กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ
๐.๒๕	- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
๐.๕๐	- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
๐.๗๕	- ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถาบันกำหนด
๑.๐๐	- ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการ และ ผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

หมายเหตุ : กรณีที่มีการจัดพิมพ์ตำราหรือหนังสือเพื่อจำหน่ายให้กับนักศึกษาที่มีการดำเนินการอยู่แล้ว ให้คณะดำเนินการส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะเสนอรายชื่อต่อมหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาดำราหรือหนังสือดังกล่าว เพื่อให้ได้รับค่าคะแนน ๐.๗๕

วิธีการนับ :

การนับจำนวนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ จะนับผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของบทความวิชาการในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ หนังสือหรือตำราทางวิชาการ ซึ่งมีระบบการพิจารณาต้นฉบับจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์ และผลงานจะต้องเกินร้อยละ ๕๐ ของชิ้นงาน ในกรณีที่มีการตีพิมพ์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับการตีพิมพ์เพียงครั้งเดียวต่องานวิชาการ ๑ ชิ้น

วิธีการคำนวณ :
$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน : ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการ ตำรา หนังสือระดับอุดมศึกษา) ที่มีคุณภาพของอาจารย์ประจำ โดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงานปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และมีหลักฐานการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องค่าน้ำหนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น

๒. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบรายงานผลการดำเนินงาน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้รับผิดชอบหลักส่งแบบรายงานให้กับคณะรายงานผลการดำเนินงาน

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะวิชา

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพันธกิจสังคม

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๔ : ร้อยละของจำนวนเครือข่ายความร่วมมือ/กิจกรรมทางวิจัยในประเทศที่เพิ่มขึ้น

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการสำรวจกิจกรรมความร่วมมือหรือการจัดกิจกรรมด้านการวิจัยกับหน่วยงานในประเทศ

วิธีการคำนวณ :
$$\frac{\text{นับจำนวนความร่วมมือ/กิจกรรมที่เกิดจากความร่วมมือด้านงานวิจัยกับหน่วยงานในประเทศ}}{\text{จำนวนความร่วมมือ/กิจกรรมทั้งหมด}} \times 100$$

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบรายงานผลการดำเนินงาน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้รับผิดชอบหลักส่งแบบรายงานให้กับคณะรายงานผลการดำเนินงาน/ จำนวนเครือข่ายความร่วมมือ/กิจกรรมทางวิจัย

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะวิชา

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพันธกิจสังคม

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๕ : ร้อยละของจำนวนเครือข่ายความร่วมมือ/กิจกรรมทางวิจัยในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียนที่เพิ่มขึ้น

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการสำรวจกิจกรรมความร่วมมือหรือการจัดกิจกรรมด้านการวิจัยกับหน่วยงานในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน

วิธีการคำนวณ : นับจำนวนกิจกรรม/ความร่วมมือที่เกิดจากความร่วมมือด้านงานวิจัยกับหน่วยงานในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบรายงานผลการดำเนินงาน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้รับผิดชอบหลักส่งแบบรายงานให้กับคณะรายงานผลการดำเนินงาน/ จำนวนเครือข่ายความร่วมมือ/กิจกรรมทางวิจัย

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพันธกิจสังคม

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะวิชา

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

กลยุทธ์ที่ ๔

ตัวชี้วัดที่ ๑ : ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

คำอธิบายตัวชี้วัด : โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อพัฒนาชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้ว มีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่างๆ หรือทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปี ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
๔. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเองโดยคงอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน
๕. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. แผนและกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กร
๒. รายงาน เอกสารผลการปฏิบัติตามกิจกรรมหรือโครงการ
๓. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการโดยผู้นำหรือสมาชิกของชุมชนหรือองค์กรได้เรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาตามอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
๔. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการของชุมชนหรือองค์กรที่สร้างประโยชน์ ความเข้มแข็งและคุณค่าต่อสังคม ชุมชน หรือองค์กร
๕. “ต่อเนื่อง” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป
๖. “ยั่งยืน” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป
๗. “เข้มแข็ง” หมายถึง สามารถพึ่งพาตนเองได้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบรายงานผลการดำเนินงาน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้รับผิดชอบหลักส่งแบบรายงานให้กับคณะรายงานผลการดำเนินงานกิจกรรม/โครงการที่สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนหรือองค์กรภายนอก

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพันธกิจสังคม

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะวิชา

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

**ตัวชี้วัดที่ ๒ : ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการ/หน่วยงาน/องค์กรที่รับบริการวิชาการ
และวิชาชีพต่อประโยชน์จากบริการ**

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการศึกษา สำนวณความพึงพอใจของผู้รับบริการ/หน่วยงาน/องค์กรที่รับบริการวิชาการ
และวิชาชีพต่อประโยชน์จากบริการของมหาวิทยาลัย

วิธีการคำนวณ : $\frac{\text{ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้รับบริการ/หน่วยงาน/องค์กร}}{5} \times 100$

เกณฑ์ความพึงพอใจ

- ๕ หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- ๔ หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- ๓ หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- ๒ หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- ๑ หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบสำรวจความพึงพอใจ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้รับผิดชอบหลักส่งแบบสำรวจความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการ/หน่วยงาน/องค์กรที่
รับบริการวิชาการจากมหาวิทยาลัย

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพันธกิจสังคม

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : สำนักส่งเสริมบริหารงานวิจัยฯ

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๓ : ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาด้านการแพทย์ได้รับรองมาตรฐานที่กำหนด

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการวัดคุณภาพบัณฑิตด้านการแพทย์ที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน

วิธีการคำนวณ : $\frac{\text{ผู้สำเร็จการศึกษาด้านการแพทย์ได้รับรองมาตรฐาน}}{\text{ผู้สำเร็จการศึกษาด้านการแพทย์ทั้งหมด}} \times 100$

ผู้รับผิดชอบหลัก : คณบดีวิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๔ : โรงพยาบาลได้รับการรับรองคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการวัดคุณภาพโรงพยาบาลได้รับการรับรองตามมาตรฐาน

วิธีการคำนวณ : $\frac{\text{โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีผ่านการรับรองมาตรฐาน}}{\text{โรงพยาบาลทั้งหมดที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน}}$

ผู้รับผิดชอบหลัก : คณบดีวิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๕ : ร้อยละนักศึกษาที่มีความตระหนักรู้ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการวัดคุณภาพพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาให้มีทักษะ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน

วิธีการคำนวณ : $\frac{\text{จำนวนนักศึกษาที่มีความตระหนักรู้ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมดที่ได้เข้ารับการทดสอบ}} \times 100$

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบทดสอบ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้รับผิดชอบหลักส่งแบบทดสอบให้กับคณะเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูล

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและวิเทศสัมพันธ์

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะวิชา

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๖ : ร้อยละบุคลากรมีความตระหนักรู้ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการวัดคุณภาพพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีทักษะ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน

วิธีการคำนวณ :
$$\frac{\text{จำนวนบุคลากรที่มีความตระหนักรู้ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน}}{\text{จำนวนบุคลากรทั้งหมดที่ได้รับการสำรวจ}} \times 100$$

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้รับผิดชอบหลักส่งแบบสำรวจให้กับคณะเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบสำรวจ

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและวิเทศสัมพันธ์

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : คณะ/สำนัก

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๗ : ร้อยละของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในเขตอีสานใต้ที่เข้าร่วมโครงการมีทักษะด้านภาษาและมีความเข้าใจศิลปวัฒนธรรมไทยรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวมีความตระหนักรู้ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการวัดคุณภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในเขตอีสานใต้

วิธีการคำนวณ :
$$\frac{\text{จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในเขตอีสานใต้ที่ผ่านการทดสอบทักษะ}}{\text{บุคลากรด้านการท่องเที่ยวในเขตอีสานใต้ที่เข้าทดสอบทั้งหมด}} \times 100$$

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบทดสอบ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้รับผิดชอบหลักดำเนินการทดสอบผู้เข้าร่วมโครงการ

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพันธกิจสังคม

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : สำนักงานส่งเสริมบริหารงานวิจัยฯ

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๘ : ร้อยละความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อโครงการสนับสนุนการจัดการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการวัดความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อโครงการสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของมหาวิทยาลัย

วิธีการคำนวณ : $\frac{\text{ระดับความพึงพอใจเฉลี่ยของผู้ปกครอง}}{\text{จำนวนผู้ปกครองทั้งหมดที่ตอบแบบสำรวจ}} \times 100$

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบสำรวจความพึงพอใจ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้รับผิดชอบหลักดำเนินการสำรวจความพึงพอใจของผู้ปกครอง

ผู้รับผิดชอบหลัก : คณบดีวิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๙ : จำนวนกิจกรรมความร่วมมือทางด้านบริการวิชาการกับหน่วยงานในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการสำรวจกิจกรรมความร่วมมือด้านทางด้านการบริการวิชาการกับหน่วยงานภายนอกทั้งในและต่างประเทศ

วิธีการคำนวณ : นับจำนวนกิจกรรมที่เกิดจากความร่วมมือด้านบริการวิชาการ ตามปีงบประมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบรายงาน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้รับผิดชอบหลักส่งแบบรายงานจำนวนกิจกรรมความร่วมมือทางด้านบริการวิชาการให้คณะรายงานข้อมูล

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพันธกิจสังคม

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะวิชา

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

กลยุทธ์ที่ ๕

ตัวชี้วัดที่ ๑ : ระดับความสำเร็จในการเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น(มอบ.๑)

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการวัดความสำเร็จในการพัฒนาให้มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น

เกณฑ์มาตรฐาน :

ระดับ ๑ มีแผนการดำเนิน ตามวงจรคุณภาพ (PDCA)

ระดับ ๒ บรรลุเป้าหมายตามแผน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐

ระดับ ๓ นักศึกษา บุคลากร ประชาชน ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเป้าหมาย

ระดับ ๔ มีการเผยแพร่กิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่ดำเนินงาน ต่อสาธารณชน

ระดับ ๕ มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบันและผู้ร่วมโครงการ

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพันธกิจสังคม

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : สำนักงานบริหารงานส่งเสริมงานวิจัยฯ

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

กลยุทธ์ที่ ๖

ตัวชี้วัดที่ ๑ : ระดับความสำเร็จของระบบบริหารจัดการที่ดีและมีธรรมาภิบาล (มอบ.๒)

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้มีความสอดคล้องกับระบบธรรมาภิบาล เพื่อให้การบริหารราชการเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกินความจำเป็น ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ ซึ่ง ธรรมาภิบาล คือ การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุมดูแล กิจการต่าง ๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน

เกณฑ์มาตรฐาน :

- ระดับ ๑ มีแผนการพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล
- ระดับ ๒ มีการดำเนินงานตามแผนที่กำหนด
- ระดับ ๓ มีการประเมินผลการดำเนินงานตามพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กร
- ระดับ ๔ มีการรายงานผลการดำเนินงานต่อที่ประชุมผู้บริหารเพื่อให้ข้อเสนอแนะ
- ระดับ ๕ มีการนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงการดำเนินงาน

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและวิเทศสัมพันธ์/ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : กองกลาง/กองการเจ้าหน้าที่

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๒ : ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากร และทรัพย์สินอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการวัดระดับความสำเร็จของการการบริหารจัดการทรัพยากร และทรัพย์สินอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า เพื่อให้การดำเนินงานตามพันธกิจด้านต่างๆของมหาวิทยาลัยบรรลุเป้าหมายตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

เกณฑ์มาตรฐาน :

- ระดับ ๑ มีแผนการการบริหารจัดการทรัพยากร และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
- ระดับ ๒ มีการดำเนินงานตามแผนที่กำหนด
- ระดับ ๓ มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารจัดการทรัพยากร และทรัพย์สิน
- ระดับ ๔ มีการรายงานผลการดำเนินงานต่อที่ประชุมผู้บริหารเพื่อให้ข้อเสนอแนะ
- ระดับ ๕ มีการนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงการดำเนินงาน

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายแผนและกิจการสภามหาวิทยาลัย/ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายคลังและทรัพย์สิน

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : กองแผนงาน/กองคลัง

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๓ : ระดับความพึงพอใจของของนักศึกษาที่มีต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมระดับความพึงพอใจเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีต่อการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม}}$$

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบสำรวจความพึงพอใจ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล : ผู้รับผิดชอบหลักส่งแบบสำรวจความพึงพอใจให้คณะเก็บข้อมูล

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพและสารสนเทศ/ผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะ/สำนัก

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๔ : ระดับความพึงพอใจของของบุคลากรที่มีต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการวัดความพึงพอใจของของบุคลากรที่มีต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมระดับความพึงพอใจเฉลี่ยของบุคลากรที่มีต่อการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ}}{\text{จำนวนบุคลากรทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม}}$$

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบสำรวจความพึงพอใจ

ผู้รับผิดชอบหลัก : รองอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพและสารสนเทศ/ผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะ/สำนัก

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

กลยุทธ์ที่ ๗

ตัวชี้วัดที่ ๑ : ร้อยละของบุคลากรที่มีความสุขในการปฏิบัติงาน (ม.อบ.๓)

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการวัดระดับความสุขในการทำงานของบุคลากรในมหาวิทยาลัย ซึ่งถ้าบุคลากรปฏิบัติงานอย่างมีความสุขและมีขวัญกำลังใจที่ดีย่อมส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ที่ดีของงานด้วย ซึ่งความสุขประกอบด้วย ความผูกพันต่อองค์กร และความสุขในการทำงานในด้านต่างๆ เช่น บรรยากาศในการทำงาน, ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในองค์กร เป็นต้น

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนบุคลากรที่มีความสุขในการปฏิบัติงาน}}{\text{บุคลากรทั้งหมดที่ตอบแบบสำรวจ}} \times 100$$

เกณฑ์วัดความสุข

- ๕ หมายถึง มีความสุขมากที่สุด
- ๔ หมายถึง มีความสุข
- ๓ หมายถึง ไม่มีความสุข
- ๒ หมายถึง ไม่มีความสุขเลย
- ๑ หมายถึง -

เกณฑ์การคิดค่าคะแนน

- ร้อยละ ๗๕.๐๐ – ๑๐๐.๐๐ คิดเป็น ๕ คะแนน
- ร้อยละ ๕๐.๐๐ – ๗๔.๙๙ คิดเป็น ๔ คะแนน
- ร้อยละ ๒๕.๐๐ – ๔๙.๙๙ คิดเป็น ๓ คะแนน
- ร้อยละ ๐.๐๐ – ๒๔.๙๙ คิดเป็น ๒ คะแนน
- ร้อยละ - คิดเป็น ๑ คะแนน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบสำรวจความพึงพอใจ

ผู้รับผิดชอบหลัก : ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะ/สำนัก

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : รอบ ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

ตัวชี้วัดที่ ๒ : ร้อยละของบุคลากรที่มีสมรรถนะตามเกณฑ์มาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด (ม.อบ.๔)

คำอธิบายตัวชี้วัด : เป็นการวัดระดับสมรรถนะที่ใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากร ซึ่งสมรรถนะ ประกอบด้วย

๑) สมรรถนะหลัก หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของบุคลากรทุกตำแหน่ง ซึ่งสถาบันอุดมศึกษากำหนดขึ้นเพื่อหล่อหลอมค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกันในองค์กร

๒) สมรรถนะเฉพาะตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่กำหนดเฉพาะสำหรับสายงานหรือตำแหน่ง เพื่อสนับสนุนให้บุคลากรแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ และส่งเสริมให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น

๓) สมรรถนะทางการบริหาร หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่กำหนดเฉพาะสำหรับตำแหน่งประเภทผู้บริหาร เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางการบริหารให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนบุคลากรที่มีสมรรถนะตามเกณฑ์มาตรฐาน}}{\text{จำนวนบุคลากรทั้งหมดที่ได้รับการประเมินสมรรถนะ}} \times 100$$

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล : แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน

วิธีการประเมินและเก็บข้อมูล : ผู้บริหารหน่วยงานประเมินระดับสมรรถนะของบุคลากรรายบุคคล ตามระดับความคาดหวังสมรรถนะ ความรู้ ความสามารถและทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยของบุคลากร โดยผู้ที่มีสมรรถนะตามเกณฑ์มาตรฐาน คือผู้ที่มีค่าระดับผลการประเมินมากกว่าหรือเท่ากับระดับสมรรถนะที่คาดหวังตามประเภทและระดับของตำแหน่งนั้นๆ ทั้ง 5 ด้าน โดยใช้ข้อมูลผลการประเมินสมรรถนะบุคลากรผู้บริหารหน่วยงาน รอบที่ ๒ (รอบเดือนมีนาคมของ ทุกปี)

ผู้รับผิดชอบหลัก : ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์

แหล่งข้อมูล/ผู้ดำเนินการ : ทุกคณะ/สำนัก

ระยะเวลาการติดตามรายงานผล : เดือนมีนาคมของทุกปี

รอบปีการประเมิน : ปีงบประมาณ

นิยามศัพท์

๑. วิสัยทัศน์ (vision)	หมายถึง การสร้างภาพอนาคต หรือการมองอนาคตซึ่งจะเป็นเป้าหมายในการเดินไปสู่อนาคต
๒. พันธกิจ (mission)	หมายถึง ข้อความที่กำหนดถึงภารกิจที่องค์กรมุ่งหวังจะกระทำให้เกิดผลสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่องค์กรกำหนด
๓. อัตลักษณ์ (identities)	หมายถึง ลักษณะเฉพาะตัว ที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้
๔. เอกลักษณ์ (identity)	หมายถึง ลักษณะที่เหมือนกันหรือมีร่วมกัน
๕. วัตถุประสงค์ (objective)	หมายถึง เป้าหมายหรือจุดที่ต้องการไปให้ถึงโดยกลยุทธ์
๖. กลยุทธ์ (strategy)	หมายถึง วิธีทางหรือข้อกำหนดที่องค์กรสมควรปฏิบัติเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด ภายใต้ข้อจำกัดของสภาพแวดล้อมภายนอก และขีดความสามารถขององค์กร
๗. เป้าประสงค์	หมายถึง สภาพความสำเร็จของการดำเนินงานในขั้นตอนสุดท้ายของแต่ละยุทธศาสตร์ การกำหนดอาจช่วงเวลาที่แตกต่างกัน 5 ปี 3 ปี หรือ 10 ปี ๑. สามารถวัดได้หรือตรวจนับได้ ๒. พิจารณาถึงความเป็นไปได้หรือโอกาสที่จะทำให้สำเร็จผลได้ ๓. มีความคล่องตัวหรือปรับตัวได้ ๔. สอดคล้องเข้ากันได้กับแผนงานอื่น ๆ
๘. ตัวชี้วัด	หมายถึง หน่วยวัดความสำเร็จของการปฏิบัติงานที่ถูกกำหนดขึ้น ซึ่งควรมีลักษณะดังนี้ Specific = ชี้ชัด Measurable = วัดได้ Actionable = ทำได้ Relevant = ตรงประเด็น Timely = ทันเวลา
๙. หลักธรรมาภิบาล	หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุมดูแล กิจกรรมต่าง ๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม

ประกอบด้วย

๑) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติ งานในระดับชั้นนำของประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์และเป้าหมายที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงาน และระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

๒) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การบริหารราชการตามแนวทางการ กำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงาน โดยการใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหาร จัดการที่เหมาะสมให้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิด ประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจ เพื่อตอบสนอง ความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

๓) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) หมายถึง การให้บริการที่สามารถ ดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดและสร้างความเชื่อมั่นความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนอง ตามความคาดหวัง/ความต้องการของประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลาย และมีความแตกต่าง

๔) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) หมายถึง การแสดงความรับผิดชอบต่อในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหา สาธารณะ

๕) หลักความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมาชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม หรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

๖) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การกระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา / ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไข ปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

๗) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) หมายถึง การถ่ายโอนอำนาจ การตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่น (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจ และความรับผิดชอบต่อตัดสินใจ และการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพ เพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

๘) หลักนิติธรรม (Rule of Law) หมายถึง การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๙) หลักความเสมอภาค (Equity) หมายถึง การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้านชาย /หญิงถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการสภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

๑๐) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) หมายถึง การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญโดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์